

REDACȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

Nr. de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERTIUNILE:

ca și fir garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 80 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Crisa în Franția.

(*) Republica franceză trece prin-
to mare criză. Scăpată de boulan-
gism și sguduită țoapan de Panama,
Franța e bantuită deja de 4 ani de
o criză, care pare că numai acum
ia caracter adevărat amenințător: de
criza așazisei afacere Dreyfuss, pe
care guvernul zadarnic a căutat să o
habușe prin seria de procese recente
și prin atâtea anchete militare. Din
contra, tocmai în urma procesului
Zola afacerea a luat un caracter și
mai grav, ear' prin arestarea și apoi
prin sinuciderea colonelului Henry
Incurcăturile au ajuns la apogeu și o
revisuire a procesului Dreyfuss pare
inevitabilă.

S'a constatat anume, că colone-
lul Henry a indus în eroare nu nu-
mai întreg statul major, unde fusese
șeful serviciului de informațiuni, dar'
falsificase și un document pe care
ministrul Cavaignac îl cetise în Ca-
meră tocmai pentru a dovedi înă și
mai mult nevinovăția lui Dreyfuss.

Se înțelege că lucrul acesta a su-
perat mult întreg statul major, ai
cărui capi (Boissdeffre și Pellieux) au
și grăbit să demisioneze.

Nu mai puțin este adevărat, că
partisanii revisurii procesului Drey-
fuss au căutat să exploateze această
situație, așa că în Franția s'a for-
mat acum un curent puternic pentru
revisuire. Insuși Rochefort, directorul
ziarului „L'Intransigeant” și Cassag-
nac, directorul lui „Autorité”, cer
imediate revisuire a procesului. Ear'
în afară de Ovrei și de literații ade-
renți ai lui Zola, până și profesorii
Sorbonei, va să zică elita intelectuală
a Franției, s'au declarat pentru re-
visuire.

Ear' primejdia nu zace în eventu-
alitatea, ca prin revisuire să se dove-
dească o gravă eroare judiciară, ci
se zice că această revisuire ar da
ocazie la mari incurcături diplomatice,
cari ar pute chiar să producă ruptură
a relațiilor cu Germania. S'ar mai
dovedi în același timp că nu numai
atașatul militar al Germaniei și al
Italiai au căutat să aibă informațiuni
despre cele-ce se întâmplau în armata
Franției, dar' și Rusia avea orga-
nizat la Paris și prin toată Franția
un vast serviciu de spionaj.

Că în ce lumină s'ar presenta
astfel amicitia franco-rusă, nici nu
e nevoie să demonstrăm.

Adevărul e, că până în momentul
de față guvernul nici nu s'a hotărât
ce să facă, ci se zice că va aștepta
întrunirea corpurilor legitoare.

Tocmai faptul acesta dovedește
insă mai tare, că ce gravă e situația:
guvernul esită să ia asupra-și respon-
sabilitatea, ci vrea să ceară avisul
tuturor reprezentanților poporului.

Osebit de toate acestea, afacerea
Dreyfuss a mai pricinuit și până acum
imensul réu de a fi încordat relațiu-
nile între reprezentanții superiori ai
armatei și între puterea civilă. Chiar
în decursul ultimelor peripeții ale a-
facerii Dreyfuss, cu prilejul proce-

sului intentat lui Picquart, se știe, că
conflicte destul de grave au avut loc
între justiția militară și cea civilă.

S'au întâmplat incidente de cari
a fost sesizată înalta Curte de Cas-
sație. S'ar pute zice chiar, că în-
treagă Franția s'a împărțit în două
tabere: anti — și Dreyfusiste! Au
fost pe chestia aceasta atâtea certuri,
dueluri și violențe de limbajiu în
presă și parlament, plus procese cu
grămada, în cât în anele întâmplă-
rilor din acest veac nici chiar Franția
nu mai are un al doilea cas de care
lumea să se fi pasionat atâta.

Că aceasta strică propășirea Fran-
ciei, a constatat-o însuși presa fran-
ceză, fără deosebire de culoare poli-
tică. Tot atât de mult a scăzut și
din prestigiul țării, ear' că justiția
Franției va eși blamată îngrozitoriu
din întreaga campanie, aceasta este
sigur chiar și dacă procesul nu s'ar
revisui. Căci toată lumea se întreabă:
ce fel de justiție este justiția de care
se îndoiește jumătate țeara și dă
prilej, ca de patru ani opinia publică
să se frământă într-una asupra chi-
pului cum se face în Franția drep-
tatea?!

Având noi simpatie deosebită pen-
tru generosul popor francez, urmărim
nu numai cu atenție cele-ce se petrec
în Franția, dar' așteptăm nu fără
oare-care emoție să vedem cum va
trece Republica franceză actuala criză
gravă.

Pentru desarmare. D. V. A. Urechia.
în calitate de președinte al grupului parla-
mentar român din „Uniunea parlamentară”,
după înțelegerea avută cu mai mulți tova-
reși din grup, aflați în București, a trim-
is, Vinerea trecută, următoarea telegramă
la Petersburg:

„Escelenței Sale Contelui Muravieff, Peters-
burg. Biroul grupului parlamentar român
din „Uniunea interparlamentară, roagă pe
Escelența Voastră să bine-voiască a depune
la picioarele M. S. Impăratului umiltele sale
omagi p. începutul făcut în sprijinul păcii și a
fericirii popoarelor. Acest început prevestește
o eră nouă pentru omenire. Trăiacă Impăra-
tul pacificator glorios! Președinte: V. A.
Urechia, senator, fost ministru.”

Ziarele din România vestesc, că d. Dim.
Sturiza a telegrafat legațiunei române din
Petersburg, că guvernul român aderă la con-
gresul de pace, propus din inițiativa țarului.

Delegații guvernului român vor fi d-nii ge-
neral Budișteanu. C. I. Stoicescu și E. E.
Stătescu.

Dotăciunea clerului. În privința comple-
tării venitelor preoțești, se zice, că consisto-
riul metropolitan a decis, ca cestiunea să se
desbată în sinoadele eparchiale. De la con-
clusele ce se vor lua în acestea va atârna
dacă cestiunea va deveni sau nu obiect
de desbatere și în congresul național
bisericesc. Nu cunoaștem în mod auten-
tic, care e concludul în cestiunea com-
pletării venitelor preoțești. Părerea noas-
tră însă este, că congresul național bise-
ricesc al provinciei metropolitane gr. or. ro-
mâne are datorința a interveni la locul
competent în interesul autonomiei bisericești.
La ședințele consistoriului metropolitan de
sub conducerea Ex. Sale metropolitului Mi-

ron Romanul au participat P. S. Lor epis-
copii Ioan Meșianu din Arad și Nicolae Po-
pea din Caransebeș; arhimandriții Dr. Il.
Pușcariu, Fil. Musta, (Caransebeș) Ios. Gol-
diș (Oradea-Mare), protosințelul Aug. Ham-
sea (Arad); protopresbiterii: Mihail Popovici
(Orșova), Dr. George Popovici (Lugoș) Z.
Boiu, I. Papiu, M. Voileanu, apoi membrii
mireni Alexandru Mocsony, Nicolau Zigre,
I. Lengher, Leontin Simonescu, secretar, și
fiscalul Dr. Nic. Olariu.

Bánffy a grăit!

Luni seara, 5 Septembrie, s'a întrunit în
culcușul său de la club compania de ex-
ploatare neuzit de nerușinată, cunoscută
în țeară sub porecla „partidul liberal”, pen-
tru a continua comedia al cărei regisor-
meșter în Ungaria este el vulpoiul, viclean,
zis și „caporalul de panduri al țării”. În-
trunitu-s'a gașca pentru a asculta ceea-ce
toți și fie-care dintre ei știa de mult în-
ainte; dar' vorba este, că înaintea obștei
patriotice naive să înseneze o „conferență
a partidului liberal”, în care „ministrul-pre-
sident dl bar. Bánffy a dat deslușiri com-
plete despre rezultatul conferențelor cu
guvernul austriac privitoriu la pactul eco-
nomic”.

Cât de importantă și de serioasă era
conferența companiei, o dovedește, pe lângă
toate celelalte vădite și nevăzute semne, și
apariții ale înscenării comediei, și împre-
giurarea, că lipseau de la ea corifeii de că-
petenie și trăgătorii de sîrme: Tisza, Széll,
Csáky, Andrássy-ești și alții. Incolo însă
ceata de mameluți adunată în cercul de la
Săndor-utca cu 3 milioane, cu flepani,
solgăbirii și baionete, a fost aproape com-
pletă și de tare bună voie, știind dinainte
că stăpânul a jucat comedia cu Austriacii
așa de excelent, în cât nu e absolut de loc
teamă, ca să se întâmple măcar cât de
mică sguduire, în urma căreia s'ar pute
sparge oalele grase, smălțuite cu pătura
groasă de funginginea corupției; știu bine
toți, că „Bánffy a invins!” și la Ischl și
la Viena; căci ori-ce s'ar întâmpla, nu
doară interesele monarhiei ori țerei sunt
a fi prima grijă a unei companii de exploa-
tare, ci interesele proprii, vitale ale exis-
tenței partidului. Ear' cine se gândește
altfel e un prost, e un zevzec. . .

Eacă ce palavre a zis vulpoiul despre
convenirile, convorbirile și înțelegerile sale
cu Nemții:

Întăiu și întăiu în primele ședințe, înce-
pând de Marți, 6 Septembrie, va da răs-
pusuri la interpelații comandate ale lui
Kossuth Francz și alți independenți sau
oposiționiști guvernamentali, căci adevăra-
ții oposiționiști nu se găsesc de cât în par-
tidul popular; cu palavre de astea, socotește
Bánffy, se vor umple ședințele până Vineri,
când ministrul de finanțe va depune în
dietă bugetul pe anul viitoriu; Sâmbătă
„dorește” stăpânul să se rezolveze câteva
petițiuni și apoi: nu se vor ține ședințe me-
ritice, până-ce comisiunea financiară a
dietei nu va isprăvi discuția asupra budje-
tului și nu-și va fi depus raportul în dietă.

Nu mai fiind în legătură cu acest pro-
gram de muncă, Bánffy voiește să se pro-
nunte asupra „aceea-ce presăa numit —
după părerea sa în mod nejustificat —
„criza pactului” și pe care a discutat-o ca
atare preste vară”.

„Despre ce era vorba adevărat? Despre
aceea (numai! R. „Tr. P.”), că oare pute-
va fi adus la îndeplinire programul de muncă
anunțat Dietei la timpul său, precum și mo-
dalițiile de procedură? (Va să zică o ni-
mica toată. Și presa a cutezat să vorbiască

preste toată vara despre „criza pactului”
Ce presă nerușinată! R. Tr. P.”) Bánffy
nu voiește să zică tocmai, că n'a fost odată
un moment, în care amenința eventualitatea,
că acest program (numai program!) nu
va pute fi menținut. Afacerea (numai!)
stătea astfel, că stările parlamentare din
Austria vor face imposibil, ca proiectele de
lege despre renoirea pactului să fie des-
bătute în Reichsrath.

„Astăzi însă guvernul este de părere (!),
că în această privință — cel puțin deo-
camdată (!) — nu este justificată nici o te-
mere. (Șvindl. R. „Tr. P.”) Reichsrathul a
fost convocat și prin asta este restabilită
posibilitatea, că proiectele susamintite vor
ajunge a fi desbătute.

„Nu numai guvernul, ci și partidul
au fost de la început de părere, ca
legăturile economice între Un-
garia și Austria să nu fie slăbite”.

Astăzi Bánffy poate să spună în mod și
mai hotărît, că „aceasta este dorința marei
opinii publice a țării”. (Aprobări gener.)

„Ori-cine a urmărit cu atenție desba-
baterile anchetei de vamă; ori-cine a auzit,
că destrămarea comunității economice cu
Austria nu e dorită nici chiar din partea
oposiției, va găsi lucru firesc, că guvernul
într'acolo a născut: a vedea asigurată po-
sibilitatea de a se menține această comu-
nitate. Dacă, în această direcție, poate să-și
validiteze punctul său de vedere; dacă în
acest mod poate asigura interesele econo-
mice ale țării, guvernul n'a făcut decât, că
și-a îndeplinit datorința. Nici în viitoriu
guvernul nu se poate călăuzi de alte puncte
de vedere, căci interesele țării cer să urmăim
această direcție și chiar legile noastre ne
prescriu această cale.

„Guvernul speră (minciună grosolană Bân-
ffyană. R. „Tr. P.”), că parlamentul austriac
nu se va dovedi incapabil de muncă.
Dar' să presupunem că această speranță a
lui nu se va îndeplini. Pentru acest cas, în
§. 68. al articolului de lege XII. din 1867 și
în §. 3. al art. d. l. l. din 1898 sunt de-
puse acele principii și e indicată acea di-
recție, pe care avem să le urmăim la re-
gularea de sine stătătoare; din care îm-
pregiurare însă nu urmează o astfel de des-
părțire, pe care nu ne arată că e de sfătuit nici
interesul nostru politic, nici cel economic”.

În cât privește ambrunțea, Bánffy, bine
înțeles nu se poate pronunța acum; nă-
năduște însă, „că va succeda a regula
stările noastre pe cale parlamentară”. De
oare-ce această speranță mai există, Bánffy
nu ține nici o puțință, nici admisibil, a des-
crie niște împregiurări, cari pot să se nască
numai într'o situație de extremă nece-
itate; poate însă a asigura pe ori-cine, că „gu-
vernul nu va fi expus la nici o surprindere,
și că nu se va abate din calea prescrișă
de lege, păstrând pe deplin interesele
economice ale țării. (Aprobări vii generale).

„Guvernul va avea la timpul său pri-
legiu de a se pronunța în această privință
în chip amănunțit. Cu aceste zise am voit
numai să dau o orientare prealabilă. (Eljen-
uri însuflețite ce țin câteva minute).

A vorbit apoi obermamelucul Hegedüs, se
înțelege preamărind înțelepciunea vulpoi-
lui, căruia i-s'a votat „deplina încredere
pentru înalta prevedere”, cu care a scăpat
oalele grase funginginite și p. . .

Acum va urma comedia „cuvântului de
onoare” și a „intereselor patriei” în dietă.

Ideia țarului.

Organul oficios al ministrului de externe
rusesc, „Journal de St.-Petersbourg” scrie în
numărul de Duminecă, 4 Septembrie, ur-
mătoarele:

„Enunțaiunile presei din străină-
tate privitoriu la circulariul de la 24
August arată în mod unanim, cu
câtă simpatie a fost întâmpinată în
toată lumea inițiativa luată de gu-
vernul rusesc. S'a adus prinos de

respect înalt ideii marinimoase, nobile, de care este cuprins acest mare act. Unanimitatea ca atare a acestei întimpinări dovedește în mod elocuent, în ce grad corăspund considerațiunile pe cari se întemeiază pașirea rusească, simțimentelor celor mai intime și dorințelor celor mai scumpe ale tuturor popoarelor.

Pretutindeni lumea își dă seamă despre aceea, că creșterea necurmată a înarmărilor este o povară grea pentru toate națiunile și pune stăvilile dezvoltării bunăstării generale. Cea mai caldă dorință a popoarelor este a pute munci fără a trebui să se teamă de viitoriu; ele au conștiința limpede despre aceea, că actualul sistem al păcii înarmate nu mai are în sine nimic din cuprinsul cuvântului pace, de cât numai numele ei. A pune capăt aparițiilor degenerare ale acestui sistem, este scopul pașirii guvernului rusesc.

Problema de rezolvat este negreșit una din cele mai complicate, și unele organe ale opiniei publice au și îndigetat asupra greutăților în praxă, de cari e legată. Nimeni nu-și poate ascunde aceste greutăți, dar' va trebui să ne nisuiim a le învinge; și tocmai examinarea sinceră, din fond, a chestiunii pe calea discuțiunii internaționale, este ceea-ce Rusia provoacă.

Unele alte probleme cu anevoe de rezolvat, cari însă de sigur au avut o mai mică importanță, au fost rezolvate deja în acest secol pe calea internațională. Progrese considerabile s'au ajuns în sensul intereselor mari ale umanității și civilizațiunii. Rezultatele dobândite în această privință, mai ales prin congresele de la Viena și Paris, precum și prin mai multe conferințe internaționale, dovedesc, ce se poate ajunge prin silințele unite ale guvernelor, dacă corăspund cu dorințele opiniei publice și trebuințele civilizațiunii.

Prin propunerea de inițiativă Rusia poștește toate statele a pune la cale și mai mari opinteli de cât au fost dezvoltate până acum; spre cinstea umanității va fi, că la începutul secolului al XX-lea a întreprins această încercare și s'a pus hotărît pe lucru, pentru a face posibil popoarelor a se bucura de binefacerile păcii, cruțându-le totdeodată de poverile apăsătoare, cari împedecă dezvoltarea lor economică și morală.

Acest articol comunicat este de natură a întări părerile acelor, cari cugetă, că în pașirea țarului nu este ascuns v'run mare scop politic secret, ci că într'adevăr tinde în primul loc la Desarmare.

„Novie Vremia” crede, că Europa se pripește, cugetând, că conferința propusă de Țar, chiar dacă s'ar întruni, ar avé să discute îndată chestiunea desarmării. *Europa nu poate încă visa desarmarea.* Un enorm de mare bine ar fi pentru ea chiar și numai primul pas de a scăpa de poverile militarismului, un astfel de pas, prin care s'ar inaugura slăbirea și stăvilirea acestor poveri. Toți amicii adevărați ai păcii, nu-i vorbă, se vor pune pe partea Rusiei, dar' deocamdată nu se poate de loc garanta că unele guverne din Apus vor fi contra propunerii țarului, din cauza că pacea înarmată, care ține de la 1871 încoace, este *isvorul de căpetenie al puterii lor internaționale*.

„Sviet”, foaia gener. Komarov scrie. „Dacă pacea înarmată nu s'a prăbușit până acum și nu s'a preschimbat într'un rășbet de exterminare al tuturor contra tuturor, pentru aceasta popoarele Europei sunt datorare Rusiei cu recunoștință. Propunerea de astăzi n'a putut purcede de la altcineva decât de la Rusia, care dorește sincer pacea, fiind-că este mare și puternică; fiind-că nu se teme de dușmani, nici singuratici nici aliați. Deja sub țarul cel pacificator (Alexandru III.) Rusia a devenit oerotitoare adevărată a păcii obștești. Acum ea invită toate statele pentru a se înțelege laolaltă de a se pune capăt înarmărilor fără sfirșit.

Dacă toate statele vor îmbrătoșa propunerea Rusiei tot așa de sincer și serios, cum ea a fost pornită, viitorul secol al XX-lea poate deveni veacul biruinței ideii păcii generale asupra supremației de sânge și fier.

„Petersburgskia Viedomosti”, foaia principelui Uhtonski, unul din intimii țarului, se pronunță:

Nota de la 24 August nu este la drept vorbind altceva, decât o încercare de a introduce elementul încrederii în relațiunile internaționale, pentru a pune astfel un nou temelie vieții între națiuni. Propunerea rusească nu tinde într'acolo, ca prin pace să rămână neatrinse toate nedreptățile internaționale de astăzi, ci într'acolo, ca guvernele să se însuflețească pentru ideea dreptului și a dreptății, și să facă de bunăvoie ceea-ce este de lipsă pentru delăturarea nedreptăților. În locul idealurilor de cucerire guvernele trebuie să-și însușească idealurile culturii naționale, ale dezvoltării economice și bunăstării.

Cel-ce crede în puterea plasmuitoare a ideilor, trebuie să strige de bucurie, că în relațiunile popoarelor se introduce o nouă idee salutară, relațiuni, din cari trebuie scoasă losinca de până acum: homo homini lupus.

Monarchul în Buziaș.

Duminecă, 4 Septembrie, a fost zi de odihnă (Rasttag); nu s'a ținut nici un fel de deprindere.

M. Sa la orele 8 1/2 dimineața s'a dus la biserica catolică din Buziaș, unde episcopul din Timișoara Desseffy a celebrat așa zisa „Missă mică.”

Pe la jumătate la 1 monarchul a cercetat „Isvorul Iosif”, unde a agrăit mai multe persoane, mai ales pe proprietăreașă scălzii, văduva Schottola și fca ei. Primind a gusta din apa minerală, oferită Lui într'un prea frumos pocal de aur, M. Sa a zis: *Are gust ca și apa din Franzensbad*. Pe urmă și-a înscris numele pe pag. I a condiceii de oaspeți; tot așa au făcut arhiduceii *Francisc Salvator și Iosif*.

La orele 1 după amezai a avut loc prânzul, la care a fost poftit și preotul catolic din Buziaș.

Seara, Timișoreni aflată acolo au aranjat o serenadă cu lamproane și lumină electrică, pentru care M. Sa a mulțămît în cuvinte caldurașe.

Luni, 5 Septembrie, a fost continuarea manevrelor, de la cari M. Sa s'a întors pe la orele 2.

Trupele, bine înțeleș, sunt răsărite pe la satele din împrejurime, fie din cauza simplă a lipsei de spațiu într'un loc, fie din considerațiuni tactice, precum cere planul manevrelor.

Despre arhiducele *Francisc Ferdinand* raportul oficios istorisește următorul incident. Sămbătă, luând comanda unei părți a trupelor așezate în jurul satului *Stamora Română*, a rămas acolo și „la prânz”. După amiază auzind că se va ține o nunță românească, s'a dus la fața locului, s'a uitat la jocul nuntașilor, a agrăit pe mireasa și mirele și li-a dăruit 200 fl., ear mireasa li apucă mâna și o sărută și o duse și la fruntea ei. Arhiducele o lăsa în deplină voie să facă, pe urmă întreba: *Oare aceasta e data aici?*

Mai târziu Alțeta Sa s'a dus să bată la poșici.

Bate la ochi împregiurarea, că nicăiri n'a fost agrăit v'un Rorașu, nici poftit la masă, pe când preoți de alte confesiuni da.

Expoziția de la Neuwied.

Regina României e o mare sprijinitoare a tot ce-i bun. Ea nu numai, că e o regină vrednică a țării, dar' e și o mamă bună a supușilor ei, o sprijinitoare a tuturor întreprinderilor bune și nu un așezământ folositor din România are să-i mulțumească Reginei, ființa.

Portul național țărănesc, pe care, dureri unii, țerani încep a-l părăsi îmbrăcând zdrențe străine, a fost atât de mult admirat de cătră regina poetă, încât ea însași se îmbrăca cu el și se infătoșa la cele mai mari sărbări, ba la stăruințele Ei s'au dat la Curtea română chiar și astfel de baluri, la cari doamnelor române nu le era ierlat să se infătoșeze almintreni îmbrăcate, decât în portul țărănesc.

O nouă dovadă de iubire a portului național a dat Regina României prin expoziția, pe care dimpreună cu Augusta Sa mamă, a pus o la cale în castelul din Neuwied.

Acolo sunt arătate pe figuri de păpuși porturile străvechi și sunt așezate deschilmit alecătuiind o plăcută priveliște.

Din multele păpuși ale M. S. Reginei Elisaveta se arată cu multă mândrie Doamna Despina, care la 1512 și-a jertfit toate sculele în fața bărbatului său Neago și a întregului stat, pentru-ca să poată zidi biserica de la Curtea de Argeș. Nu mai puțin frumoasă e figura Doamnei Chiajna, o princesă din Moldova, care însași s'a suit pe cal, ea să-și apere cu sęcurea în mână copilașul în potriva boerilor răsăritori.

Dar' ceea ce-i mai vrednic de privit, e o scenă mare, ce infătoșează alaiul de nunță al unei țărănce române bogate. Pentru infătoșarea cât mai potrivită a acestui plin de viață alaiu, pictorul Eugen Kampf a desemnat și o priveliște în jurul dimprejurul Sinaiei. Sunt minnat desemnați oaspeții de nunță, călări, apoi ciobani, flăcăi și fete, popor românesc.

Pompoasă este trăsura de încoronare a Carmen Sylvei, căleasă trasă de 8 armăsari și în care șede Regina, lângă o damă de curte.

Doș grupe singuratică infătoșează pe Regina în virstă de 17 ani, îmbrăcată în haină crinolină, și în virstă de 50 de ani haină sură de mătăș, cu pēr sur despletit și cu un vël lung, alb.

O altă odaie mare e plină cu păpuși infătoșând portul vechilor Egipteni, Sirieni, Germani, Greci, Romani etc.

În despărțământul porturilor populare naționale, afară de Regina României, cari infătoșează un chip aproape întreg de toate porturile românești din popor, au mai expus prețioase și numeroase păpuși regineie din Svedia și Italia, Olanda, apoi din Serbia, ear' dintre aristocratele franceze principesa Bibescu, care locuește la Paris.

Mai sunt apoi păpuși din Austro Ungaria, Elveția, Franca, Scandinavia, Spania, Italia, Terile-de-jos, Anglia și Rusia, ba chiar și de peste depărtate mări, din Iaponia și America, din Marocco și India.

Aproape 1000 de păpuși cu 1300 figuri sunt expuse, afară de acestea un șir de modela de case cu locuitori, așezate într'un chip foarte frumos, dar' ceea ce mai mult atrage lumea sunt costumele românești adunate de cătră Regina României din toate părțile locuite de Români.

FOIȚA TRIBUNEI POPORULUI.

Vilegiatură.

— Serisori de la țeară. —

II.

De cât-va zile liniștea profundă de pe vale e necu întreruptă. Stoluri mari de rândun-le își fac esercițiul... de toamnă, pregătindu-se adecă să plece preste mări... Cât le învidiez că o să poată trăi tot sub raze calde... Nainte d'a se aduna în stoluri și a face șgomot, abia le observasem.

Cum mergeam așa prin sat (vorba vine, că e sat: sunt câteva case, imprăștiate pe o distanță enormă; dacă n'ar fi primariu, țeranii nici n'ar simți, că trăiesc în societate) gândindu-mă la deliciul țerilor unde vor petrece rândunelele iarna și asemănând pe oameni cu stolul ce trecea d'asupra-mi, căci și oamenii numai adunându-se mulți se pot afirma și numai făcând gură atrag asupra-le atenția, aud de după niște salcâmi risete de femeie amestecate cu țipete vesede de copil... Privind cu atenție, descoper o căcioară în dosul salcâmiilor. Ear' pe paștea verde din naintea casei următoriu tablou: un domn, care se făcuse „capră” (expresia aceasta e cunoscută băieților, cari se joacă „d'a sărita”), ear' în

cărca lui un buștean de băiețel, care nu mai putea de bucurie, putând să „călărească” și el; ca să nu cadă, voinicul de Român era sprijinit de mama sa, o femeieșcă mică la statură, nici blondă nici brună, dar' cu niște ochi negri expresivi, simpatiei. O salutai, căci la țeară orășeanul contractează și el obiceiul sătenilor d'a saluta și pe cine nu cunoaște... Se înțelege, că tabloul viu se descompuse. Mama își luă copilul în brațe, acesta privia înspre mine strigându-mi „nene” și cerându-mi cu mișcările mânilor bastonul (să vorbiască nu știa încă), ear' tatăl se ridică și el de la pământ.

Părea că ne cunoaștem... Se înțelege că ne cunoaștem: colegi de școală, prietini din tinerețe. Era un mare ștengar, băiat vesel, întreprinzătoriu și autorul atâtor drăcii celebre... Cum ajunge el aici?... Întrebarea aceasta, adevărat, mi-a pus-o și el. Destul că am sărit pârlezul (porți și uși la curți aici nu există!) și cată-ne îmbrățișați... Mă presintă nevetei sale. Se înțelege, că-mi părea bine. Și mai mare plăcere când văzui că băiețelul lor cere să-l iau în brațe...

„Ești copt pentru însurătoare”, îmi zise doamna.

„E chiar rescopt”, adaogă amicul și începurăm în felul acesta conversația cea mai veselă.

Tuns și neras, căci mai bine d'o lună nu ieșise „în lume”, amicul meu avea infătoșarea unui fermier. Fără multă ceremonie, ne așezarăm pe covorul de iarbă și Puil lor mic drept seama a desmierdării ne săria ficărui în spate.

„Carne și vin astăzi, nevastă”, zise amicul trimițând pe doamna să iee dispozițiuni pentru prânz, la care mă invitaseră și pe mine.

Ear' ce auzi rămânând singur cu amicul meu, mă puse în uimire. Omul acesta odinioară plin de toate virtuți și pęcutele orașului, de când s'a însurat s'a făcut mielul lui Dumnezeu. Chefuri nu mai face de loc. La cafenea chiar, merge numai dia Paști în Crăciun. Și nu-mi aduc aminte să ne fi povestit ca flăcău despre cele mai nostime aventuri ale sale cu plăcerea, cu care vorbea acum până și despre cele mai neînsemnate momente ale vieții casnice. Știa ziua când băiatul său i-a zis mai întâiu „tată”, ear' despre creșterea dinților băiatului vorbea ca despre un adevărat eveniment (acum îi „resăreau” dinții canini, „cei mai periculoși”) și desigur că nu s'a simțit ca erou al balurilor mai fericit de cât acum când nevasta sa îl laudă că ție să adoarmă repede pe „gâlceava” casei... Ba

nu garantez că n'ar ajuta nevetei chiar a să curețe cartofi...

Dacă ești curiosă, află, că am mâncat țărăncește, ciorbă de puu și porumb copt. Vin am bcut de cel ieftin, acru, dar' curat. Amicul meu abea l'a gustat, căci face cură de lapte; s'a și îngrășat ca un proprietar — iarna! Am stat împreună până seara târziu, mâncând tot împreună: oue, lapte și ciuperci, pe cari le-am prăjit în curte pe jaratecul din focul de noi făcut...

Și am fost fericiți, cu toții și par'că mă gândesc cu groază la viața ce voi fi sililit să reincep în oraș, petrecând seriile în restaurante, unde îți strici stomacul, și în cafenele, unde îți prăpădești plămâni.

Eată de ce mi am permis să zic, că ceata de curtezani de prin orașe sunt niște... oameni sarbezi... Dacă ar fi într'inșii poesie, nu și-ar face virtute din faptul, ca să se radă în fiecare zi și din butonieră să nu le lipsească nici odată garoafa roșie ori trandafirul galben, ci vara ar popula — Inșurați — aceste văi rumenești, pline de lumină, de răcoare și de liniște...

Don Ramiro.

NOUTAȚI

Arad, 7 Septembrie n. 1898.

Rugăm pe abonanții noștri, cari sunt în restanță cu plata abonamentului, de a se grăbi cu achitarea sumelor ce datorează, căci altminterem vom fi nevoiți a le suspenda trimiterea ziarului.

Regina României către Bucovina. D-na Olga Mavrogheni, marea doamnă de onoare a Reginei Elisaveta, a adresat d-nei Elena de Popovici, născută contesa Logotheti, presidenta societății „Doamnelor Române Bucovinene”, următoarea scrisoare:

Doamnă,

Majestatea Sa Regina, viu mișcată de sentimentele D-voastră de dragoste, exprimate prin bucuria ce I-ați făcut, dându-vă osteneala a realiza frumoasele și interesante costume românești din Bucovina ce I-ați trimis, mă însărcinez, Doamnă, a ve transmite tuturor mulțumirile Sale cele mai sincere pentru reușita completă a operei d-voastră, asigurându-vă de viua recunoștință a Majestății Sale pentru munca doamnelor și domnișoarelor ce au lucrat la confecționarea acestor bogate costume.

Rugându-vă a transmite Comitetului întreg al societății „Doamnelor Române” din Bucovina mulțumirile M. S. Reginei, primiți, Doamnă, asigurarea distinciei mele considerațiuni.

Olga Mavrogheni.

Polonezi în Rusia. Foaiei bisericesti din Lemberg „Ruch katolicki” (Mișcarea catolică) i-se scrie din Varșovia, că în curând acolo se va deschide un teatru național polon. Ministrul de interne a comunicat guvernorului general, principelui Imeretinsky că recunoaște trebuința de a înființa un teatru național polon, ear’ cele de făcut în privința aceasta le lasă la buna chibzuială a guvernorului. Principele Imeretinsky atunci a întreat pe presidentul teatrelor împărătești din Petersburg, generalul Ivanov: oare n’ar fi de părere, ca și teatrul național polonez viitoriu din Varșovia să fie luat în categoria teatrelor împărătești. Nu începe încă, adaugă corespondentul foaiei catolice polone din Lemberg, că Ivanov va da urmare favorabilă „întrebării” principelui Imeretinsky.

Sioniști și socialiști. Același ziar vestește că în săptămâna trecută au sosit la Lemberg comandanții gendarmeriei din Varșovia și Peterhov, cari cu ajutorul gendarmeriei din loc au arestat 72 ovrei, membri ai reuniunii Sioniștilor. Totdeodată a fost desoperită și o tipografie jidovească și confiscate niște hărții, cari dovedesc, că Sioniștii stau în strinse legături cu socialiștii. Printre arestați sunt șapte Ovreice, toate dascălîțe. Toți au fost conduși la Lodz, oraș în Polonia rusească.

Pulszky Károly — negustor. După-cum scriu foile maghiare, Pulszky Károly cel cu banii pentru pinacotecă — furat și mai apoi făcut nebun, ca să se cocolească furtul, a dispărut din Ungaria — pentru totdeauna. Va pași pe o nouă carieră și anume pe cea a negustoriei. În loc să mai cumpere tablouri, de acum înainte va vinde și în loc de memorande își va vedea de taraba prăvăliei ce o va deschide în Londra.

Incoronarea reginei olandeze. Joi s’a pus coroana pe capul reginei Holandei și prin actual acesta sărbătorește tinăra Wilhelmina a devenit regină. Ceremonialul s’a făcut în biserica Neuer-Kerk din Amsterdam, a căruia poporație e în plină veselie. Toate stra-

dele au fost pline de lume, care cânta imnuri naționale. Din cetatea Amsterdamului s’au dat 101 de salve, ear’ din turnurile bisericilor s’au executat cântece bisericesti. În strinsul înțeles al vorbei, întreagă Holanda înnoată în veselie.

Jidani expulsați. Un ziar israelit anunță, că peste o sută de familii evreești au fost expulsați din Frankfurt pe Main. Aceste familii sunt originale din Galiția și din Polonia rusească, și și câștigau pâinea cu colportagiul în provincia Hessa.

Memorile lui Crispi. Crispi, fostul ministru președinte al Italiei și-a terminat memoriile. Ele vor alcătui 11 volume în format obișnuit și vor fi edate probabil în stăinătate.

Telegraf pe trenuri și vapoare. „Reichswehr” aduce știrea despre următoarea invențiune, ce a fost adusă la cunoștința oficiului de patentă din Viena din partea căpitanului Stefan Rendulic, baron Alexandru Dessewffy, baron Wilhelm Knobloch și baron Wilhelm Offerman: La toate nenorocirile și catastrofele de tren câte s’au întâmplat, s’a ivit tot-deauna vechea și nedeslegată chestiune, cum s’ar pute asigura în asemenea cazuri viața oamenilor și materialul de pe tren, sau mai bine zis, cum s’ar pute încunjura asemenea incidente. Noua invențiune, de care e vorba, are chiămarea de mijloci putința de telegrafare între trenurile ce se mișcă în aceeași direcțiune, sau vin unul către altul, și de a încunjura în chipul acesta ciocnirile între ele. Eată cum se va opera cu invențiunea din chestiune. Să presupunem, că avem trei trenuri, cari se mișcă pe aceeași liniă: A înaintează față în față cu B și C, cari vin unul după altul din direcțiune opusă. Prin noua întocmire telegrafică, cele trei trenuri se avisează reciproc de direcțiunea fiă căruia și de distanța între ele. Asemenea trenul poate sta în legătură cu stațiunile, atât cu cea spre care se mișcă, cât și cu cea de la care a plecat. În chipul acesta ori-ce catastrofă va pute fi delăturată. Nu numai atât. Pasagerii vor pute din ori care punct al circulațiunii să telegrafeze, ori și unde ar vol. Căpitanul Rendulic, precum se asigură, va aplica aceeași invențiune și la vapoare.

Puterea de memorisare a papiei. Din Roma se anunță, că starea sănătății sfântului părinte e din cele mai satisfăcătoare. Mai zilele trecute a servit însuși liturgia în capela sa privată. După terminarea serviciului divin, a zis: „Se vorbește atâta de mine, că sunt slăbuț, că adese-ori îmi perd simțirile și că memoria mi-ași fi pierdută cu totul. E bine, ascultați-mă puțin!” Și încep, și douăzeci de minute fără întrerupere recită latinește întreg cântecul al doilea din Eneida, plastica povestire despre căderea Troei, apoi se adresă ascultătorilor sei: „Câți oameni credeți, că ar fi în stare să facă așa ceva la etatea mea?” Drept are sfântul părinte, căci zău, întrebarea ușor ar pute fi și întoarsă: „Câți tineri, dar’ nu bătrâni, a-i pute găsi azi, cari să fie în stare să facă așa ceva?”

Biciclist ucigaș. Din Graz se telegrafează următorul cas: O țerancă lăptăreasa, care vine în fiecare dimineață cu căruciora încărcată cu tînchele umplute de lapte, a fost răsturnată de un biciclist în fugă și a murit imediat. Prin urmare, băgați de seamă la bicicliștii nebunatici.

Hymen. D-nul Liviu Rațiu, teol. absolv., își va sârba cununia, în ziua de 11 Septembrie a. c. st. n., cu ambila domnișoră Lucretia Lutai, în biserica gr. or. română din Cenadul-Unguresc.

Pulbere fără fum. La manevrele de toamnă din România se va întrebuița anul acesta pentru prima-ora pulberea fără fum, care se fabrică la Dudești.

Dr. Sterie N. Ciurcu. X Pelikangasse — Nr. 10, Viena. Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Iulius Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Felurimi.

Oarele de lucru. În America la întreprinderile orașelor și ale statului, muncitorii lucră numai 8 oare, pe când la industrie și la meserii vremea lucrului e cel mult 11 oare. În statul Connecticut legea a hotărât că numai 8 oare să fie siliți a lucra zilerii și muncitorii. În Australia 9 oare, ear’ Sâmbăta numai jumătate din acestea. Restimpul de muncă în India răsăriteană ține 11 oare. În Anglia 8, în Elveția și Austria 11 oare. În Franția 10 oare, ear’ în Belgia numai vremea de lucru a femeilor și a copiilor e hotărâtă și țermurită prin lege.

Coasa morții. Pe pământ, în fie-care minut mor 88 de inși, și astel într’o oară: 5300, într’o zi 127.000 ear’ într’un restimp d’un an: 46,300.000. Socoteala asta se întemeiază pe următoarele: Să presupunem, că pe pământ trăesc 1,530,000.000 de viețuitori, a căror viață mijlocie e 33 de ani. În atâta timp trebuie să se reînnoiască întreagă omenimea, ceea-ce numai așa e cu putință, dacă pe an vor muri 46,300.000. Deoarece într’un an sunt 525.600 de minute, pe fie-care minut se vin 88 de casuri de moarte.

ULTIME ȘTIRI

Urcarea listei civile.

„Magyarország” de la 7 c. înregistrează știrea că e vorba de a se urca cu un milion lista civilă a M. Sale Regelui Ungariei, ceea-ce ar avè drept urmare și urcarea corăspunzătoare a listei civile din partea Austriei. Foaia Kossuthistă încă nu vrea să creadă știrea ca pe deplin sigură.

Piața.

	Arad	B.-Pesta
Grâu fl.	7.80—8.20	fl. 8.46 p. toamnă
Cucuruz.	4.80—5.20	4.49 „ Maiu-I.
Orz	4.90—5.10	5.90 „ Sept.
Săcară	6.60—6.70	6.72 „ toamnă
Ovės	5.—5.10	5.35 „

Fână:

No	0	1	2	3	4	5	6	7
fl.	16.40	15.80	15.20	14.60	14.14	13.20	12.20	10.80
7 și jum.	8							
	7.60		5.40					
Fână No.	0	0/1	I	II	III			
fl.	12.65	12.15	11.65	11.25	9.95	8.85		
Tărițe fl.	4.—	per 100 Kigr.						

Păstăioase:

Fasole boabe mari, albe și rot.	fl.	7.00—7.25
„ „ „ oloagă	„	7.50 7.75
„ „ „ colorate	„	5.50 —
Linte	„	10.15 —
Mazere pentru fert	„	8.50—9.50
„ „ curățită	„	15.— —
Mac	„	28.— —
Porci greut.	320—380 kg.	59—59 1/2 cr. p. kg.
„ „ „	280—300	59 1/2—60 „ „
„ sârbești		59— 61 „ „

Cursul pieții din Arad.

	Din 7 Sept. n. 1898.
Hartie-monetă română	Cump. 9.53 vënd 9.54
Lire turcești	— — — —
Imperiali (15 R. aur)	58.90 „ 19.—
Ruble rusești 100 a	126.— „ 127.—
Galbeni	5.58 „ 5.53
Napoleon-d’ori	9.48 „ 9.58
100 Marce germane	58.82 „ 58.86
Livre sterling	55.90 „ 12.—

Editor: Anrel Popovici-Barciaru.
Redactor responsabil Ioan Russu Șiriana.

Colonel David Baron Ursu de Margina
DE
Franz Rieger.
cesaro și regese colonel.
(Urmare.)
Pentru pregătirea acestor dispoziții, cari schimbă într’o nimic din problema întregului „Esploratore” și „Stella d’Italia”, rămânând ele la locul lor ca avizuri către escadrei împărătești, este trebuință în multă vreme. Aceasta vreme apăratoriul s’afloșo cum se poate mai bine și așa pe 14 oare d. a. se începe eară lupta artileriei la St. Giorgio și Comisa, el este gata și gata să intre din nou în luptă neoplă. Albini în dată a văzut, că înainte de a începe lupta să încerce vr’o debarcare pe uscat. Focul liniștit, bine pus al bateriei Magnaremi și al tunurilor de pe Monte Perlici l’au convins, că apăratoriul este cu grigo și cu putere neliniștită gata de împotrivire. Albini se înțere eară spre portul de la Karober. În aceea s’a încins crâncen lupta împrejurul portului S. Giorgio. „Affondatore” și „Palestro” și „Re di Portugal” cu puternicile lor tunuri pușeau turnul Wellington. „Re d’Italia”, „S. Martino” și „Maria Pia” atacau redutele portului la aripa stingă.
Acum li-s’a alăturat și Albini, apucând în spate portul S. Giorgio, bateriile „Mamula” și „Zupparina. Atunci „Formidabile” urmat de divizia lui Vacca („Principe di Carignano”, „Castelfidardo” și „Ancona”) pe la 5 oare a înaintat în portul S. Giorgio în fața bateriei Madonna, 300 m. departe de ea, a aruncat ancora. Bravul comandant al lui „Formidabile” căpitanul fregatei „Cavaliere di Saut Bon”, care, ca să aibă privire liberă, rămânând în afara de turnul comandatei, manevra corabia cu cărmăcia și nașini. „Formidabile” presenta inamicului mai întâiu o coastă a corăbii, slobozia o încălțură de tunuri, întorcea apoi spre dușman ciocul corăbii nevătămabil, în care timp se încăreau tunurile, apoi li arată ceașcă coastă și slobozia a doua încălțură, repetând mereu aceasta manevră, nădăduia că dușmanul îi va deveni simțitoriu și el însuși va suferi mai puțină pierdere. Dar’ răzleaz comandant al bateriei Madonna, locotenentul Jauernik iute observând manevra contrariului său periculos, a pregătit, când corabia arăta ciocul, totul gata de pușcat și dat foc, când Italianii ochiau. Astfel multe proiectile și multe țanduri de granate au intrat în șalupe și multă pagubă i-a făcut dușmanului în material și soldați, cu toate că numai patru tunuri au putut lua parte la atacul lui „Formidabile”. Celelalte 1 tunuri — al 8-lea a fost demontat în ziua premergătoare — au luat parte la apărarea contra diviziei lui Vacca. Aceasta a ajuns în port la 6 și jum. oare, dar’ în spațiul îngust al lui nu avea loc pentru manevrarea de lipsă la pușcarea intenționată a bateriei în trecerea pe lângă ea. Din contra norocos a fost efectul focului din bateria Madonna în pușcăturiile pișșor (Mörser) din turnul Bentink și Wellington pe lângă toată precauțiunea impusă în întrebuițarea lor. Chirasa „Ancona” a luat foc și trebuie să părăsească portul; ei li urmează, de și sovăind, celelalte două chirase ale diviziei „Castelfidardo” și „Principe de Carignano”; numai „Formidabile” se mai ține încă în fața bateriei Madonna. Colonelul baron Urs dispune acum să funcționeze contra lui „Formidabile” și cele trei tunuri așezate pe platoul Cosmo St. Andrea și îndemnată de dorul de luptă, reserva din infanteria marinei a-leargă pe platou în jos deasupra bateriei, ca prin foc de tiraileri să ia parte la luptă contra soldaților corăbii dușmane. Acum a început să se întunece, „Formidabile”, multă stricăciune a îndurat în cele trei oare de luptă.
Pușcături, cari străbătură prin pod și șalupele tunurilor au omorât 3 fecori și 41 i-au rănit, un tun n’a mai putut fi întrebuițat, corabia a luat apă, capacele șalupelor parte erau de tot pușcate, parte erau de neîntrebuițat, hornul strobît, ancora ruptă, toate plutele de neîntrebuițat și pe bord s’a aprins un foc; acum bravul căpitan, ca să scape corabia de mai mari stricăciuni, a deslegat lanțul ancorei și a părăsit portul într’o neînterupte strigăte de bucurie ale apărătorilor.

Traducere liberă de Petru
(Va urma.)

Bibliografie.

„Gramatica Română“ pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea I. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului.“

„Manual complet de Agricultură rațională.“ de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala centrală de agricultură dela Ferăstrău și la Seminarul Nifon Mitropolital, pentru usul școalelor speciale secundare și superioare de agricultură, Seminarilor, școale normale, studiu particular și de consultat pentru agricultorii practici.

Cartea a fost aprobată de Ministeriul Agriculturii, Comerțului, Industriei și Domeniilor, și subvenționată de Asociațiunea transilvană pentru literatură română și cultura poporului român din Sibiu, de Reuniunea agricolă a comitatului Făgăraș, și numeroase alte societăți științifice și economice.

Lucrarea cuprinde 4 părți:

Partea I. *Agrologia* sau agricultura generală — 33 coale de tipariu având 217 figuri intercalate în text. Costă 5 coroane sau 7 lei.

Partea II. *Fitotehnia* sau cultura specială a plantelor, împreună cu Fânatele și pășunile — 38 coale de tipariu cu 202 figuri în text, costă 10 lei sau 8 coroane.

Partea a III. *Zootehnia* sau cultura vitelor, împreună cu nutrițiunea vitelor, industria lăptăriilor și cunoașterea lănei, peste 30 coale de tipariu, cu vr'o 200 figuri în text, diferite rase și specii de vite domestice copiate după natură, (Se află sub tipariu și va apărea până la finele anului) costă 10 lei sau 8 coroane.

Partea a IV. *Economia rurală* (va apărea mai târziu).

Cartea este în 4 volume mari deosebite, formând însă un singur tot și cuprinzând tot ceea ce privește agricultura, atât din punct de vedere științific, cât și practic, este scrisă într'un limbaj ușor, popular, cu termeni culeși din însuși graiul poporului

lui agricultor. Ea se deosebește în mod esențial de produsele literare similare, apărute până acum în limba română, prin varietatea și cuprinsul ei, căci este cea dintâi carte de specialitate care ia concurența cu cele mai bune lucrări germane și franceze. Toate societățile literare naționale și Revistele de specialitate au recunoscut unanim valoarea ei.

Ea umple un mare gol în literatura română de specialitate și n'ar trebui să lipsească de pe masa nici unui agricultor practic, mare și mic, cum nici din Biblioteca școlare și ale Reuniunilor culturale și economice. Prețul, față cu sacrificiile făcute de autor în adunarea materialului și munca depusă, este moderat.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Edițiunea academiei Române. București 1897.

„Biblioteca Noastră“ de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fiecare lună.

Numererele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realități și Visări“, novelete. — Nr. 2. Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovișteanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmai!“ comedie. — Nr. 8—9 O. G. Lecca, „Istoria Țiganilor“. — Nr. 10 E. Hodoș, „Convorbiri pedagogice“. — Nr. 11—12 E. Hodoș, „Căntece Bănățene“, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand

Bibliografi: a apărut și se află de vânzare la administrația „Tribunei Poporului“ și la autor „Vieritul“ de Petru Vancu învățător în Măderat p. u. Pancota, cu prețul 60 cr. O carte foarte instructivă pentru economii ce se ocupă cu vieritul, pe care o recomandăm cu plăcere.

1756 număr
tkvi 1898

215 1—1

Arverési hirdetménykivonat

Az ujaradi kir. jbiróság mint telekönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szavits Oresztie végrehajtatónak Sztamorán Siva végrehajtást szenvedő elleni 400 frt tökekövetelés és jár. iranti végrehajtási ügyben a temesvári kir. törvényszék (az ujaradi kir. járásbiróság) területén lévő Nagyfalun fekvő a nagyfalui 95 számú tjkvben A I. 1—7 sorsz. a felvételi (201, 202) 575, 644, 838, 1150, (1175—1176) és 1538 hrszámú 450 ööl belteleknek 104 számú házzal és 15 hold 800 ööl szántóföld, rét és póttermek Sztamorán Szivát illető 1/5-öd részére az árverést 596 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898 évi szeptember hó 24-ik napján d. e. 10 órakor Nagyfalu község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 59 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelölt árfolyammal számított és 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. k. k. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek e bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Ujaradon 1898 évi június hó 15 napján.

A ujaradi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

dr. Simonfay.
kir albiró.

Se primesc comande pentru următoarele lucrări:

Circulare și prețuri-curente
NOTE

Opuri și Broșuri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“ A. P. Barcianu Arad

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci
PLICURI

Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebre

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.